

MEDYCYNA DYDAKTYKA WYCHOWANIE

ISSN 0137-6543

ROK XLVI

WARSZAWSKI UNIWERSYTET MEDYCZNY

NR 2/2014

Zespół redakcyjny:

Prof. dr hab. Stefan Krus – redaktor honorowy
Dr hab. Marcin Grabowski – redaktor naczelny
Dr med. Maciej Janiszewski – z-ca redaktora naczelnego
Mgr Cezary Ksel – sekretarz redakcji
Mgr Magdalena Zielonka – korekta

Rada Programowa i Naukowa:

Prof. dr hab. Marek Krawczyk – Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, **prof. dr hab. Sławomir Majewski** – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, **prof. dr hab. Sławomir Nazarewski** – Prorektor ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem, **prof. dr hab. Renata Górka** – Prorektor ds. Kadr, **prof. dr hab. Marek Kulus** – Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, **prof. dr hab. Mirosław Wielgoś** – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, **dr hab. Marek Kuch** – Dziekan II Wydziału Lekarskiego, **prof. dr hab. Bożena Werner** – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim, **dr hab. Piotr Wroczyński** – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, **prof. dr hab. Piotr Małkowski** – Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu, **prof. dr hab. Bolesław Samoliński** – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, **prof. dr hab. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska** – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

Wydawca:

Warszawski Uniwersytet Medyczny,
Senacka Komisja ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw

Adres redakcji:

ul. Żwirki i Wigury 61, 02-091 Warszawa
tel. (22) 57 20 615
e-mail: mdw@wum.edu.pl
http://mdw.wum.edu.pl

Zdjęcia:

Dział Fotomedyczny WUM
Prawa autorskie zastrzeżone. Żadna część publikacji nie może być powielana bez zgody Wydawcy. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Skład i druk:

Oficyna Wydawnicza WUM
ul. Pawińskiego 3, 02-106 Warszawa
tel. (22) 57 20 327, fax (22) 57 20 380
e-mail: oficynawydawnicza@wum.edu.pl
http://oficynawydawnicza.wum.edu.pl
Projekt okładki – Maja Sosnowska

Nakład: 500 egzemplarzy
CZASOPISMO JEST PUNKTOWANE W SYSTEMIE INDEX COPERNICUS

Z ŻYCIA WARSZAWSKIEGO UNIwersYTETU MEDYCZNEGO

<i>Marta Wojtach</i> Order Palm Akademickich dla Rektora prof. Marka Krawczyka.....	2
<i>Biuro Informacji i Promocji</i> Konferencja „Zmiany w opiece długoterminowej – implikacje praktyczne dla pacjentów i świadczeniodawców”	3
Rozmowa z dr hab. Magdaleną Kowalewską oraz lek. Kamilem Zalewskim o projekcie nagrodzonym w programie SONATA 3 BIS	4
<i>Biuro Informacji i Promocji</i> Schools of public health networks/consortia. Country Case Meeting in Warsaw	6
<i>Joanna Kolmas</i> IV Minisymposium Młodych Naukowców	7
<i>Joanna Gotlib, Bożena Ściegłńska, Jarosława Belowska, Mariusz Panczyk</i> Pielęgniarki oddziałowe o codziennej praktyce klinicznej opartej na dowodach naukowych	8
<i>Joanna Gotlib, Grażyna Dykowska</i> Sprawozdanie z Seminarium Naukowo-Szkoleniowego „Od nauki do praktyki z Międzynarodową Klasyfikacją Praktyki Pielęgniarskiej ICNP”	10
<i>Elwira Zielińska</i> Z Senatu WUM.....	12

ROZMOWY

Rozmowa z prof. dr hab. Mirosławem Wielgosiem o powstaniu oraz sukcesach Uniwersyteckiego Centrum Zdrowia Kobiety i Noworodka WUM Sp. z o.o.	14
--	----

STUDENCI

Lek. Piotr Nehring opowiada o nagrodzie naukowej przyznanej przez Wydział V Nauk Medycznych PAN	18
<i>Anna Gilbert</i> Warszawski Uniwersytet Medyczny najbardziej produktorancką uczelnią medyczną w Polsce	20

WSPOMNIENIE

<i>Jadwiga Turło</i> Prof. dr hab. n. farm. Teodor Zawadowski – wspomnienie	21
---	----

NAUKA

<i>Krystyna Kasperska, Dariusz Białoszewski</i> Styl życia oraz postawy studentów kierunku Fizjoterapia WUM wobec aktywności ruchowej w aspekcie promocji zdrowia.....	24
Obrońcy prac doktorskich	31

PIELĘGNIARKI ODDZIAŁOWE O CODZIENNEJ PRAKTYCE KLINICZNEJ OPARTEJ NA DOWODACH NAUKOWYCH sprawozdanie ze spotkania

W dniu 18 lutego 2014 roku w Sali Seminaryjnej Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego przy ul. Działdowskiej 1 w Warszawie odbyło się spotkanie pielęgniarek oddziałowych Szpitala z pracownikami Zakładu Dydaktyki i Efektów Kształcenia Wydziału Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Spotkanie dotyczyło opinii i postaw pielęgniarskiej kadry zarządzającej wobec wykorzystywania wyników najnowszych badań naukowych w codziennej, klinicznej praktyce pielęgniarskiej.

W spotkaniu udział wzięło 21 pielęgniarek: 7 osób posiadało dyplom magistra, 7 – dyplom licencjata i 7 – wykształcenie średnie medyczne. 20 pielęgniarek pracowało na stanowisku oddziałowej, 1 osoba na stanowisku zastępcy oddziałowej. Wszystkie pielęgniarki zatrudnione były na pełnym etacie w ramach umowy o pracę. Średni staż pracy wyniósł 28,65 lat. 19 osób miało ukończony jeden lub więcej kursów/szkoleń podyplomowych. 4 pielęgniarki ukończyły studia podyplomowe z obszaru zarządzania ryzykiem w opiece zdrowotnej, a 2 osoby – studia podyplomowe z zakresu zarządzania w ochronie zdrowia.

Świadomość korzyści wynikających z korzystania z najnowszych wyników badań naukowych w grupie pielęgniarek zarządzających jest warunkiem niezbędnym do zachęcania kadry pielęgniarskiej niższego szczebla do poszerzenia wiedzy i rozwijania kompetencji w zakresie metodologii prowadzenia badań naukowych, krytycznej analizy ich wyników czy umiejętności krytycznego czytania tekstów naukowych, czyli wszystkich elementów praktyki pielęgniarskiej opartej na faktach naukowych – Evidence-based Nursing Practice.

Podczas spotkania pielęgniarki deklarowały, że nie spotkały się dotychczas z pojęciem EBM i EBP w swojej praktyce zawodowej, a tylko jedna osoba wiedziała, że dotyczy ono praktyki opartej na wiedzy. Pielęgniarki znały czasopisma: „Impuls” oraz „Magazyn Pielęgniarki i Położnej”. Mniejsza liczba osób spotkała się wcześniej z czasopismem „Igiełki”, jak również z takimi tytułami naukowymi, jak: „Pielęgniarstwo XXI wieku” oraz „Zdrowie Publiczne”. Jedna z biorących udział w spotkaniu pielęgniarek zaznaczyła: „Brakuje tutaj czasopisma „Medycyna Praktyczna”, z której bardzo często korzystamy podczas tworzenia i standaryzacji procedur pielęgniarskich”. Podczas spotkania podkreślono jednak, że „stały dostęp do czasopism naukowych jest szczególnie ważny ze względu na fakt, że pielęgniarki mają ustawowy obowiązek aktualizowania swojej wiedzy”, który wynika zarówno z ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, jak również z innych ustaw, które mówią o tym, że udzielanie świadczeń zdrowotnych powinno być oparte na aktualnej wiedzy medycznej. Podkreślano również fakt, że od kilku lat pielęgniarki biorą udział w konferencjach, podczas których przed-

stawiane są wyniki badań prowadzonych w różnych ośrodkach. Jest to sytuacja nowa dla tej grupy zawodowej, ponieważ dotychczas podczas większości konferencji pielęgniarskich prezentowane były wyłącznie standardy postępowania, bez wskazania źródeł czy wyników badań potwierdzających skuteczność stosowanych procedur. Ponadto, zwrócono uwagę na to, że konferencje pielęgniarskie są zbyt mało promowane w grupie zawodowej, i że wiele pielęgniarek, pomimo chęci udziału w spotkaniach naukowych, nie ma wystarczającego dostępu do wiedzy na temat planowanych konferencji, organizowanych np. w uczelniach wyższych. Podczas spotkania podkreślano, że: „jeżeli ktoś zrobił badania i prezentuje ich wyniki podczas konferencji naukowej, to bardzo cennym byłoby poznanie tych wyników i ich weryfikacja na bieżąco w sali wykładowej, czy ja w swojej pracy zawodowej mam coś do poprawienia w moim obszarze zainteresowań czy też nie, czy może ja wiem więcej w stosunku tego, co zrobił ktoś inny”; „udział w takiej konferencji może być bardzo mobilizujący, dający możliwość głębszego penetrowania obszaru własnej pracy zawodowej, nie tylko pracy samego oddziału, możliwość refleksji”; „na co dzień pracujemy według określonych standardów i jesteśmy dość mocno osadzone w standardach, a świat idzie czasami w innym kierunku lub jest o krok do przodu w stosunku do naszej pracy. Jeżeli się nie chodzi na takie spotkania, to ma się wrażenie, że stoi się wciąż z w tym samym miejscu, a sposób wykonywania swoich obowiązków na co dzień jest OK”.

Pielęgniarki podkreślały również, że oferta konferencji pielęgniarskich prezentująca standardy postępowania jest wciąż niewystarczająca, a pielęgniarki są bardzo często nie informowane przez swoje przełożone o takich wydarzeniach: „My wiemy od naszej Pielęgniarki Naczelnej, ale nasze koleżanki z innych szpitali nic nie wiedzą”; „konferencje dają możliwość poszerzenia horyzontów myślowych, rozwijania i pogłębiania wiedzy w swojej dziedzinie, poznawania innych dziedzin, wymiana doświadczeń stymuluje do rozwoju”.

Podczas spotkania kilka osób deklarowało, że aktualnie wraz z zespołem pielęgniarskim ze swojego oddziału bierze udział w badaniach klinicznych. Ciekawe natomiast było to, że dla niektórych pielęgniarek pytanie to wymagało chwili zastanowienia i uświadomienia sobie, że ktoś bierze udział w badaniach naukowych. Konieczność zastanowienia wynikała z faktu uświadomienia sobie, że badania naukowe to nie tylko badania dotyczące środków farmaceutycznych, lecz również

badania ankietowe, analiza dokumentacji medycznej, pobieranie materiału do badań czy badania śródooperacyjne: „Badania czasami mamy wpisane w zlecenia i je wykonujemy”. Podkreślano, że całe zespoły pielęgniarskie biorą formalny udział w takich badaniach: „Pielęgniarki w naszym szpitalu mają szerokie możliwości włączania się w zespoły badawcze, jeśli tylko mają na to ochotę. Pielęgniarki nie oponują i nie są przeciwne udziałowi w badaniach klinicznych”.

„Badania naukowe w naszym szpitalu prowadzone są od wielu lat. Wiele lat temu, jako pielęgniarka oddziałowa, brałam udział w badaniu klinicznym. Wówczas pielęgniarka nie musiała o tym wiedzieć, było nawet niegrzecznością ze strony pielęgniarki zapytać, w jakim celu wykonuje dane czynności, była blokada informacji i zamknięte grono wtajemniczanych osób. Byliśmy wyłącznie wykonawcami poleconych zadań. Jeśli chodzi o badania kliniczne, wiele się w ostatnich latach zmieniło od strony pionu pielęgniarskiego. Teraz podpisywana jest umowa i mamy możliwość skonsultowania jej z prawnikiem. Wiemy, jaką rolę w badaniach pełni, jakie są nasze obowiązki i jaką mamy odpowiedzialność oraz dostęp do całej dokumentacji badania klinicznego. To krok milowy w uregulowaniu prawnym udziału pielęgniarek w badaniach naukowych”, „pielęgniarki przed rozpoczęciem badań naukowych wyjeżdżają z badaczami na wspólne szkolenia, ich udział w badaniach jest często kluczowy, gdyż to właśnie one pobierają, np. materiał do badań”.

Pielęgniarki podczas spotkania deklarowały, że mają dostęp do Internetu w miejscu pracy, podkreślano jednak również fakt, że ze względu na korzystanie przez nie z terminali komputerowych, dostęp ten jest ograniczony. Najczęściej wskazywanymi źródłami informacji, z których korzystają pielęgniarki były: portale pielęgniarskich korporacji zawodowych, portale stowarzyszeń, portal „Termedia”, portal czasopisma „Medycyna Praktyczna” oraz Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych.

Na pytanie dotyczące dotychczasowych doświadczeń w przygotowywaniu tekstów naukowych, większość pielęgniarek wskazała, że jedynym dotychczasowym doświadczeniem była konieczność przygotowania pracy dyplomowej: „Miałam za zadanie przygotować pracę dyplomową na podstawie analizy 3 artykułów naukowych na wybrany temat, w piśmiennictwie bardzo trudno jest znaleźć 3 artykuły na podobny temat realizowane w klinice o tym samym profilu, liczebności grupy, itd.”; „ja, pisząc pracę, odnalazłam wiele artykułów naukowych na interesujący mnie temat i nie miałam problemów z odnalezieniem literatury naukowej”.

W spotkaniu udział wzięły pielęgniarki, które ukończyły studia I lub II stopnia na kierunku Pielęgniarstwo. Warto jednak podkreślić, że tylko cztery osoby miały w swoim dorobku naukowym autorstwo artykułu, czynny udział w konferencji lub sesji plakatowej podczas konferencji dla pielęgniarek. Pielęgniarki podkreśliły, że brakuje im szkoleń z zakresu warsztatu naukowego oraz praktyki w zakresie wystąpień publicznych.

Podsumowując spotkanie, zapytano pielęgniarki, w jaki sposób postrzegają możliwość wykorzystania wyników badań naukowych w ich codziennej prak-

tyce klinicznej. Jeden z bardzo istotnych głosów dotyczył budowania partnerskiej pozycji pielęgniarek w środowisku kadry zarządzającej ochroną zdrowia: „Znajomość zasad prowadzenia i analizowania badań naukowych może być naszą kartą przetargową w rozmowach z urzędnikami i decydentami, np. w Ministerstwie Zdrowia, Narodowym Funduszu Zdrowia czy choćby z dyrektorami szpitali na temat standardów i procedur pielęgniarskich”; „warto również podkreślić, że my jesteśmy pielęgniarską kadrą zarządzającą przyzwyczajoną do zmian, ale pracujemy w zespołach pielęgniarskich, w których pracują również pielęgniarki odcinkowe, które wcale nie są do tych zmian gotowe, zmiany zwykle kosztują, nie tylko pieniądze, ale również czas oraz zmianę dotychczasowych przyzwyczajzeń, wymagają wysiłku, zmiany powodują zaburzenie stabilizacji, którą mamy w pracy zawodowej”; „ważna jest zmiana stylu argumentowania w rozmowach z decydentami, ale pielęgniarka musi mieć narzędzia i wiedzę do dyskusji, ponieważ czasami udaje się te zmiany jednak przeforsować”.

Bardzo istotny głos z sali dotyczył efektywności, również kosztowej, procedur pielęgniarskich: „Poprzez utrzymywanie stałych procedur i standardów, bez ich racjonalizacji i dostosowywania się do najnowszych wyników badań naukowych, cofamy się, a długoterminowe koszty wykonywania poszczególnych procedur medycznych rosną proporcjonalnie do ich nieefektywności”.

Podczas spotkania zaznaczono również niedocenianą dotychczas rolę znajomości zasad prowadzenia badań naukowych i znajomość aktualnej wiedzy medycznej w rozpatrywaniu skarg w zakresie odpowiedzialności zawodowej pielęgniarek. W spotkaniu brała udział pielęgniarka pełniąca funkcję rzecznika odpowiedzialności zawodowej pielęgniarek, która potwierdziła, że aktualna wiedza medyczna jest obecnie jedną z najważniejszych przesłanek podczas wydawania opinii przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej, jak również przez sądy pielęgniarskie czy biegłych sądowych.

Warto zaznaczyć, że wszystkie pielęgniarki podkreślały, że chciałyby poznać zasady wykorzystywania wyników najnowszych badań naukowych w codziennej praktyce klinicznej w celu zapewnienia efektywnej (również kosztowo) i bezpiecznej praktyki zawodowej spełniającej najwyższe kryteria jakościowe.

Należy podkreślić również, że prezentowane opinie i postawy dotyczą grupy pielęgniarek zatrudnionych w szpitalu klinicznym, w którym prowadzenie badań naukowych jest jednym z elementów działalności statutowej szpitala. Ze względu na ten fakt, prezentowane opinie nie mogą być obiektywnie reprezentatywne, ponieważ dotyczą wybranej, szczególnej grupy pielęgniarek, z podkreśleniem, że są to osoby pełniące funkcję kadry zarządzającej.

Podsumowując, należy stwierdzić, że świadomość pielęgniarek oddziałowych dotycząca korzyści wynikających z korzystania z najnowszych wyników badań naukowych w codziennej praktyce klinicznej była wysoka, natomiast świadomość wiedzy na temat zasad

oceny wiarygodności dowodów naukowych wymaga uzupełnienia. Pielęgniarki oddziałowe, jako kadra zarządzająca, rozumieją korzyści wynikające z posiadania aktualnej wiedzy medycznej, nie tylko w zapewnianiu jakości udzielanych przez nich świadczeń, ale również w zakresie ochrony ich odpowiedzialności zawodowej oraz wprowadzania skutecznych zmian w efektywniejszym finansowaniu świadczeń zdrowotnych. Wskazywane przez pielęgniarki bariery, które wpływają na ograniczenie możliwości korzystania z najnowszych wyników badań naukowych w codziennej praktyce klinicznej, miały charakter obiektywny i wymagają zmian systemowych w organizacji pracy oraz systemu

kształcenia ustawicznego pielęgniarek. Wprowadzenie zmian systemowych będzie możliwe jednak tylko dzięki wsparciu kadry zarządzającej w pielęgniarstwie, również przy udziale pielęgniarek naczelnych.

**Joanna Gotlib¹, Bożena Ściegłńska²,
Jarosława Belowska¹, Mariusz Panczyk¹**

¹ Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Wydziału Nauki o Zdrowiu
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

² Pielęgniarka Naczelną, Samodzielny Publiczny Dziecięcy
Szpital Kliniczny, Warszawa

Sprawozdanie z Seminarium Naukowo-Szkoleniowego „Od nauki do praktyki z Międzynarodową Klasyfikacją Praktyki Pielęgniarskiej ICNP®”

20 lutego 2014 roku w gmachu nowo wybudowanego Centrum Kliniczno-Dydaktycznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi odbyło się seminarium dotyczące wdrażania standardu Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® w Polsce „Od nauki do praktyki z Klasyfikacją ICNP®”.

Organizatorem spotkania było Akredytowane przez Międzynarodową Radę Pielęgniarek (ICN) Centrum Badania i Rozwoju Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej (ICNP®) – ACBiR przy Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Spotkaniu przewodniczyła dr Dorota Kilańska z Katedry Nauczania Pielęgniarstwa Oddziału Pielęgniarstwa i Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu i ACBiR.

Celem seminarium było wypracowanie wskazówek do prowadzenia prac licencjackich na studiach I stopnia opierając się na studium przypadku, z wykorzystaniem standardu ICNP® oraz określenie stanowiska środowiska akademickiego w sprawie współczesnego modelu opieki pielęgniarskiej.

W seminarium udział wzięło ponad 100 uczestników reprezentujących 23 polskie uczelnie kształcące studentów pielęgniarstwa podczas stacjonarnych i niestacjonarnych (pomostowych) studiów I stopnia z 20 polskich miast.

Wydział Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego reprezentowały: dr hab. n. o zdr. Joanna Gotlib z Zakładu Dydaktyki i Efektów Kształcenia Wydziału Nauki o Zdrowiu oraz dr n. o zdr. Grażyna Dykowska z Zakładu Zdrowia Publicznego Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Program seminarium obejmował 5 wykładów eksperckich oraz dyskusję panelową uczestników spotkania dotyczącą Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® – stanu prac nad ICNP®, aktualnego stanu prawnego dotyczącego dokumentacji medycznej, możliwości wykorzystania ICNP® w stosowanej w Polsce elektronicznej dokumentacji medycznej, jej zalet oraz wad. Wszystkie te zagadnienia podejmowane były w kontekście wykorzystania Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® w pracach licencjackich studentów studiów I stopnia.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 30 czerwca 1997 roku (numer 1400/97/WE), przyjmująca wspólnotowy program monitorowania zdrowia w ramach działań w dziedzinie zdrowia publicznego (1997-2001), była jednym z pierwszych kroków na rzecz zapewnienia odpowiedniej jakości usług zdrowotnych w krajach UE. Projekt Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej (ICNP® – International Classification for Nursing Practice) jest innowacyjny na skalę światową, doskonale wpisujący się w zadania tego programu. Wdrożenie ICNP® do systemów informatycznych ma na celu spowodowanie ujednoczenia pojęć, którymi posługują się pielęgniarki i tym samym wpłynięcie na poprawę jakości usług świadczonych pacjentom, zapewniając jednocześnie właściwe bezpieczeństwo opieki. Wykorzystanie ICNP® umożliwi także ocenę wpływu jakości opieki na efekty leczenia, co nie jest bez znaczenia dla ich kosztów.

Trwający od 20 lat proces kształtowania się ICNP®, jako nowoczesnej pielęgniarskiej klasyfikacji terminologicznej, pozwala obserwować powstawanie tego narzędzia, organizację wiedzy i dostępu do niej, a także jego adaptację do zmieniających się potrzeb użytkowników, którymi są pielęgniarki.

Założeniem organizatorów spotkania było przedstawienie możliwości wykorzystania Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® w przygotowaniu prac dyplomowych typu: Studium przypadku.

Pierwszy wykład ekspercki wygłosiła dr Jolanta Glińska (ACBiR UM w Łodzi): „Propozycja przewodnika do prowadzenia pracy licencjackiej – studium przypadku”. Kolejne wystąpienie dotyczyło rekomendacji Rady ds. e-zdrowia w Pielęgniarstwie dotyczących dokumentowania praktyki pielęgniarskiej, które bardzo szczegółowo przedstawiła dr Dorota Kilańska

(ACBiR UM w Łodzi, CSIOZ), wraz z materiałami dydaktycznymi z ICNP®. Kolejna bardzo ciekawa prezentacja miała związek z doświadczeniami Uniwersytetu Rzeszowskiego dotyczącymi zastosowania Klasyfikacji ICNP® do przygotowania opisów przypadków przygotowywanych w ramach prac dyplomowych przez studentów wspomnianej uczelni. Wykład ten wygłosiła dr Małgorzata Marć z Uniwersytetu Rzeszowskiego. Przedostatnia prezentacja, którą wygłosiła dr Anna Andruszkiewicz (ACBiR UM w Łodzi, Collegium Medicum Uniwersytetu w Toruniu) dotyczyła wskaźników jakości opieki wg ICNP® i możliwości wykorzystania ich w praktyce. Podsumowanie tematyki seminarium przedstawiła mgr Aneta Domańska (UM w Łodzi), wygłaszając pracę: „Studium przypadku w metodologii badań naukowych”.

Po zakończeniu części wykładowej spotkania rozpoczęto, momentami bardzo burzliwą, dyskusję. Dyskusja podczas spotkania przebiegała dwutorowo. Z jednej strony dotyczyła zasadności stosowania w polskiej dokumentacji medycznej Klasyfikacji ICNP®, z drugiej strony dotyczyła przygotowania prac dyplomowych studentów opierając się na tej klasyfikacji.

Zapoczątkowana podczas seminarium dyskusja stanowi jedynie wstęp do rozpoczęcia w grupie nauczycieli akademickich debaty na temat standardów przygotowania pracy dyplomowej „Studium przypadku” z wykorzystaniem Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP®. Zaprezentowana podczas spotkania Międzynarodowa Klasyfikacja Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® stanowi jedną z wielu możliwych metod opisywania diagnozy pielęgniarskiej, opisu poszczególnych przypadków, i może zostać wykorzystana przez studentów studiów I stopnia

podczas przygotowywania prac dyplomowych. Należy jednak pamiętać, że zaprezentowana Klasyfikacja ICNP® nie jest jedyną stosowaną na świecie klasyfikacją, dlatego też trzeba podkreślić, że konieczne jest zapoznanie studentów z różnymi dostępnymi na świecie klasyfikacjami i metodami opisu diagnoz pielęgniarskich. Zasadne wydaje się prowadzenie prac dyplomowych o charakterze „Studium przypadku” porównujących różne klasyfikacje, celem określenia ich użyteczności i efektywności ściśle dla prac dyplomowych. Natomiast zastosowanie Międzynarodowej Klasyfikacji Praktyki Pielęgniarskiej ICNP® oraz diagnoz pielęgniarskich w praktyce pielęgniarskiej stanowi odrębny temat, wymagający zmian systemowych w obowiązującym polskim systemie prawnym dotyczącym prowadzenia i przechowywania dokumentacji medycznej.

Joanna Gotlib¹, Grażyna Dykowska²

¹ Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Wydziału Nauki o Zdrowiu WUM

² Zakład Zdrowia Publicznego
Wydziału Nauki o Zdrowiu WUM

Adres do korespondencji:

Dr hab. n. o zdr. Joanna Gotlib
Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Wydziału Nauki o Zdrowiu
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
ul. Żwirki i Wigury 81, 02-091 Warszawa,
tel./fax: (22) 57 20 490, (22) 57 20 491
e-mail: joanna.gotlib@wum.edu.pl
www.zakladdydaktyki.wum.edu.pl

Adiunkt naszej Uczelni nowym konsultantem wojewódzkim

14 stycznia 2014 roku wybrano nowych konsultantów wojewódzkich w różnych dziedzinach medycyny. Akty powołania wręczył Jacek Kozłowski, wojewoda mazowiecki. Wśród nowo mianowanych jest dr hab. Bronisława Pietrzak – adiunkt z I Kliniki Położnictwa i Ginekologii I Wydziału Lekarskiego naszej Uczelni, która została konsultantem wojewódzkim w dziedzinie położnictwa i ginekologii.

Konsultanci powoływani są przez wojewodę na pięcioletnią kadencję. Do ich zadań należy m.in. przepro-

wadzać kontroli podmiotów leczniczych w zakresie jakości i dostępności świadczeń, kształcenia, doskonalenia zawodowego oraz wyposażenia. Przygotowują również informację na temat zasobów i potrzeb kadrowych w dziedzinie medycyny, farmacji i ochrony zdrowia. Opiniują wnioski o wpisanie na listę jednostek uprawnionych do prowadzenia specjalizacji. Na wniosek wojewody wydają opinię o spełnieniu przez podmiot leczniczy warunków do udzielania świadczeń zdrowotnych w danej dziedzinie medycyny.

Konsultanci wojewódzcy na Mazowszu działają w osiemdziesięciu sześciu dziedzinach medycyny, farmacji i ochrony zdrowia.

Kierownik Kliniki Pediatrii redaktorem naczelnym czasopisma „Journal of Paediatric Gastroenterology and Nutrition”

Prof. dr hab. med. Hanna Szajewska, kierownik Kliniki Pediatrii WUM, została redaktorem naczelnym Journal of Paediatric Gastroenterology and Nutrition (JPGN), czasopisma dwóch towarzystw naukowych: European Society of Paediatric Gastroenterology, Hepatology and Nutrition (ESPGHAN) oraz North American Society for

Pediatric Gastroenterology, Hepatology and Nutrition (NASPGHAN).

Czasopismo publikuje prace oryginalne i pogładowe oraz wytyczne opracowane przez ESPGHAN i/lub NASPGHAN. Aktualny (2012) Impact Factor JPGN to 2.196.

Prof. Szajewska od wielu lat jest związana z ESPGHAN. W latach 2009-2012 sprawowała funkcję Sekretarza Generalnego ESPGHAN, a wcześniej (2002-2009) była Sekretarzem Komitetu Żywienia ESPGHAN. Jest współautorką ponad 200 publikacji, głównie w piśmiennictwie międzynarodowym. Łączny Impact Factor 450. Liczba cytowań 3953. Wskaźnik Hirscha 37 (Web of Science, luty 2014).